

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 mai 2014, declarate de reprezentantul părții vătămate SRL „Magirus”, Cojocaru Dionis, și de avocatul Dragoș Bogatu, în numele inculpaților

Martea Natalia Mihail, născută la 31 martie 1960 în s. Vărăncău, r-nul Soroca, domiciliată în s. Cornești, r-nul Ungheni, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Martea Victor Tudor, născut la 21 septembrie 1960, originar și locuitor al s. Cornești, r-nul Ungheni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>23 mai 2011 – 18 noiembrie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>11 decembrie 2013 - 18 iunie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>25 august 2014 – 26 noiembrie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18 noiembrie 2013, Martea Natalia și Martea Victor au fost condamnați în baza art. 44,196 alin. (4), 90 Cod penal, la 2 ani închisoare, fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

De la Martea Natalia și Martea Victor s-a încasat în beneficiul lui SRL „Magirus” dauna materială în sumă de 765.453,57 lei.

2. În fapt, instanța a constatat că Martea Natalia, fiind angajată din 12 februarie 2004 la S.R.L. „Magirus” în funcție de magazinier-șef al magazinului mixt

„Luminița" din or. Cornești, în participație cu soțul Martea Victor, angajat din 01 noiembrie 2008 în calitate de vânzător la SRL „Magirus” la același magazin, abuzînd de încrederea acordată din partea directorului Cojocaru Dionis, în încălcarea art. 17, 18, 19, 23 și 24 al Legii Contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007 și contractelor cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 9/1-A din 01.01.2008 și nr.27/A din 01.11.2008. În perioada 01.01.2009-15.10.2010 nu au ținut evidență contabilă în ordinea stabilită privind gestionarea bunurilor materiale, nu au întocmit corect și nu au prezentat în modul stabilit în contabilitatea societății dările de seamă financiar - materiale și alte dări de seamă cu „privire la circulația și soldurile valorilor ce le-au fost transmise, astfel urmare acțiunilor necorespunzătoare au creat lipsă de bunuri materiale și mijloace bănești în sumă de 765.453,57lei, ceea ce constituie un prejudiciu în proporții deosebit de mare pentru S.R.L. „Magirus”.

Instanța a reținut că inculpata Martea N. nu a recunoscut vina și a declarat că în anul 2009 s-a făcut o inventariere, unde s-a constatat un neajuns de câteva mii de lei. A cerut să fie făcută o altă inventariere de către o firmă de audit, care s-a petrecut în lipsa sa și a soțului său și s-a constatat un neajuns de peste un milion de lei. Cojocaru D., fiind angajatorul ei și al soțului, la 15 octombrie 2010 a făcut o inventariere unde s-a depistat o lipsă de peste un milion de lei. Acea inventariere deasemenea a fost făcută în lipsa sa și a lui Martea V. Presupune că neajunsurile respective s-au creat în urma construcției și reconstrucției magazinului, lucrări realizate în comun acord cu Cojocaru D., însă neavînd un acord în scris, ci doar verbal.

Inculpatul Martea V. la fel nu a recunoscut vina și a declarat că neajunsurile depistate s-au creat în urma cheltuielilor pentru reconstrucția magazinului, care a avut loc din anul 2007 pînă în 2009. Cojocaru D. intenționat a organizat depistarea neajunsurilor, pentru a-l putea șantaja ca să-i cedeze încăperea în care se află magazinul.

Totodată, instanța a concluzionat că vinovăția inculpatului este integral confirmată de:

partea vătămată Cojocaru D., care a declarat că este directorul SRL „Magirus”. Primul neajuns s-a depistat în anul 2009 în timpul inventarierii. Următoarea inventariere a constatat un neajuns în sumă de 600.000 lei. Apoi s-a făcut o inventariere de către SRL „Unserv Audit” și s-a constatat un neajuns de 1.1941.53.57 lei. Cînd a fost depistat primul neajuns, inculpații au recunoscut lipsa de bani și au solicitat acordarea unui timp, pentru a avea posibilitatea să întoarcă datoria;

martorul Gurdiș N., care a mărturisit că în anul 2008 a amenajat niște clumbe cu flori la solicitarea administratorului magazinului, „Codreanca”, Martea N. pentru ce a primit de la ea 3000 lei;

martorul Ciobanu V., care a afirmat că în anul 2008, Martea V. l-a rugat să aducă un camion de nisip pentru efectuarea unor reparații la magazinul „Codreanca”. În total a adus trei camioane cu nisip pentru ce a primit suma de 6400 lei de la Martea V.;

martorul Plăcintă R., care a declarat că în 2008, la rugămintea administratoarei Martea N., a tăiat cu motoferestrăul cîțiva copaci pentru ce a primit de la ea 400 lei;

martorul Crăciun O., care a explicat că lucrează la magazinul „Codreanca” din anul 2008, cu un salariu de 1000 lei. Salariu îi era achitat lunar de Martea N. Totodată, Martea N. asigura cu masă atât lucrătorii magazinului cât și lucrătorii din construcții;

martorul Sîrbu Svetlana, care a afirmat că lucrează la magazinul „Codreanca” din anul 2006, cu un salariu de 600 lei. Salariu îi era achitat lunar de către Martea N. Totodată, Martea N. achita și salariile lucrătorilor din construcții și îi asigura cu masă la prînz;

martorul Popa S., care a declarat că a lucrat în calitate de hamal la magazinul „Codreanca” timp de 5 ani. A mai declarat că la acest magazin lucrau 11 persoane, dintre care doar trei erau angajate oficial și anume el, servitoarea și vînzătoarea. Salariu îl primea lunar de la Martea N. Totodată, erau toți lucrătorii asigurați cu masă de trei ori pe zi;

martorul Cojocaru V., care a mărturisit că la indicațiile lui Martea V., a transportat vre-o zece ture de gunoi de la magazinul „Codreanca”, fiind remunerat pentru fiecare a cîte 500 lei;

martorul Caracas C., care a relatat că a instalat electricitatea la magazinul „Codreanca”, pentru ce a fost remunerat de către Marța V. cu 1000 sau 1200 lei;

martorul Bîrcă Valentin, care a declarat că în anul 2008, Martea Victor l-a rugat să scoată cu tractorul său niște cioturi, pentru ce a primit suma de 1000 lei;

martorul Butnaru E., care a declarat că procura marfă de la depozitul „Codreanca”, însă ultimul timp nu a avut bani cu ce să achite marfa procurată, în urma căruia s-a format o datorie de 72-73 mii lei față de SRL „Magirus”;

martorul Pînzaru V., care a mărturisit că, l-a rugămintea lui Martea V., a adus la magazinul „Codreanca” vre-o 20 de cisterne cu apă, fiind remunerat a cîte 400 lei pentru fiecare;

martorul Mihalaș I., care a declarat că a lucrat în calitate de hamal la magazinul „Codreanca” timp de 5 ani. La acest magazin lucrau încă 3 hamali, vînzătoarea și servitoarea. Salariu îl primea lunar de la Martea N. Toți lucrătorii erau asigurați cu masă de trei ori pe zi;

martorul Mihalaș C., care a mărturisit că a lucrat în calitate de hamal la magazinul „Codreanca” timp de 3 ani. Salariu îl primea lunar de la Martea N. Erau toți lucrătorii asigurați cu masă de trei ori pe zi. Martea N. le elibera salariu lucrătorilor;

martorul Mihalaș V., care a declarat că a lucrat în calitate de hamal la magazinul „Codreanca” timp de 3 ani. Salariul îl primea lunar de la Martea N. Toți lucrătorii erau asigurați cu masă de trei ori pe zi;

raportul firmei de audit SRL „Unserv Audit”, prin care s-a stabilit că soldul de marfă la depozitul Cornești filiala SRL „Magirus” la 30.09.2009 constituie 1.850 103.43 lei;

actele de revizie din 31.03.2008, 25.09.2009, 21.11.2009, 15.10.2010, prin care s-a constatat neajunsurile formate de gestionari;

bonul de încasare a numerarului din 25.10.2010, prin care se confirma faptul ca inculpata Marța N., recunoscînd vina, a achitat o parte din datorie.

Instanța a menționat că suma de 1.194.153,57 lei indicată de acuzare în învinuire drept neajuns, constatată de control și incriminată inculpaților. nu este una obiectivă, deoarece inculpații au achitat pe 25 octombrie 2010 suma de 5700 lei, astfel, suma neajunsului la data pornirii urmăririi penale era de 1.188.453.57 lei.

Întreprinderea nu a suportat drept prejudicii suma dată deoarece s-a stabilit că la magazinul gestionat de inculpați au fost angajați neoficial suplimentar hamali, vânzători și cheltuielile pentru care pe parcursul activității lor au constituit suma de 423.000 lei, în așa mod suma prejudiciului adus de inculpați va constitui 765.453.57 lei.

Afirmațiile inculpaților că neajunsul stabilit la întreprinderea pe care o gestionau s-ar fi format din cheltuielile suportate în legătură cu lucrările de reparație efectuate la această unitate comercială, de angajarea neoficială a altor lucrători care efectuau anumite lucrări, nu pot fi luate drept o probă incontestabilă, deoarece nu s-a stabilit că aceste acțiuni se făceau fără consimțământul patronului firmei respective.

Nici faptul că inculpații ar fi eliberat marfă pe datorie lui Botnari E. cu acordul patronului firmei nu poate fi tratată ca o probă, deoarece acest fapt nu a fost probat.

Instanța a conchis că acțiunile inculpaților au fost făcute premeditat încălcându-se obligațiile prevăzute de contractele de răspundere materială deplină încheiate între inculpați și angajator - partea vătămată.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art.44,196 alin.(4) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestora, și a conchis că corectarea lor este posibilă prin condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 44,196 alin. (4) Cod penal la câte 2 ani închisoare fiecare, cu încasarea sumei de 1.194.153,57 lei, în mod solidar de la ambii inculpați.

Apelantul a invocat că instanța corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept stabilind în cazul dat acțiunile de cauzare de daune materiale proprietarului prin abuz de încredere după indicii: săvârșite în proporții deosebit de mari.

Astfel, reeșind din actul reviziei economico-financiare tematice efectuată la SRL „Magirus” din 28.01.2011 și a contractelor cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.9/1-A din 01.01.2008 și nr.27/A din 01.11.2008 s-a constatat că instanța avea temeiuri legale de a admite integral acțiunea civilă în favoarea SRL „Magirus” în sumă de 1.194.153,57 lei cu încasarea solidară de la ambii inculpați.

Calificarea faptelor inculpaților și stabilirea pedepselor prin sentință este necorespunzătoare prevederilor legale, astfel, instanța nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, adoptând o sentință neîntemeiată și ilegală.

3.1 Avocatul Dragoș Bogatu la fel a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpații să fie achitați, deoarece fapta lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Apelantul a indicat că toți martorii, inclusiv inculpații, au activat sau au contribuit la activitatea magazinului.

Majoritatea din ei nu au fost angajați oficial și conform normelor legale în domeniul muncii, dar cu acordul conducerii societății în persoana directorului Cojocaru, au activat și au primit salarii sau alte remunerări, care erau achitate din bani cheși de către soții Martea.

Directorul SRL „Magirus”, Cojocaru D. știa despre toate activitățile magazinului din Cornești, despre toate cheltuielile, despre remunerarea muncii lucrătorilor sau angajaților, hrana lor precum și altele care necesitau surse bănești.

Acces la bunurile materiale din magazin aveau și alte persoane, precum alți angajați, inclusiv Cojocaru D.

Conducerea SRL „Magirus” admitea în activitate grave încălcări ale legislației referitor la angajarea în muncă și contabilitate.

Instanța a luat în calcul doar suma de 423.000 lei care nu poate fi pusă în sarcina inculpaților și superficial a menționat precum că la materialele cauzei sunt anexate acte care atestă cheltuielile oficiale suportate de firmă în legătură cu efectuarea lucrărilor de reparație a magazinului gestionat de inculpați. Acest lucru nu corespunde adevărului, deoarece actele respective, declarațiile martorilor și inculpaților se contrapun. Mai mult ca atât, instanța nici nu le descrie.

Neajunsurile stabilite prin actele de inventariere ale SRL „Magirus” diferă, nu coincid nici cu suma stabilită prin raportul SRL „Unserv Audit”, dar nici cu suma stabilită prin revizia efectuată de Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției. Acuzarea era necesar a se documenta și stabili o sumă unică.

Soții Martea nu au fost admiși la efectuarea acestor controale.

Inculpații, prin acțiunile lor nu au cauzat daune materiale.

În instanța de fond s-a stabilit că sumele de bani imputate au fost contribuite în reparația și amenajarea magazinului „Condreanca” din Cornești, careva urmări prejudiciabile nu au avut loc și nici fapte prejudiciabile.

În speță sunt prezente doar niște relații civile între păți.

Dacă instanța a considerat că o parte din suma incriminată inculpaților nu a fost însușită de ei, în nici un caz nu poate aprecia critic declarațiile în totalitate.

La emiterea sentinței nu s-a asigurat cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a probelor prezentate și administrate.

3.2 Apel a declarat și reprezentantul părții vătămate SRL „Magirus”, Cojocaru Dionis, solicitând casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 44,196 alin. (4) Cod penal la 2 ani închisoare.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Magirus” față de inculpați să fie admisă în sumă de 1.194.153,57 lei, cu încasarea solidară de la ambii inculpați.

Apelantul a invocat că instanța nu a dat apreciere declarațiilor lui Timuța P., Bulgaru A. și Guraru I., descriind în sentință declarațiile persoanelor care au lucrat temporar la magazin, la solicitarea lui Martea N., fără a înregistra relațiile de muncă cu administrația SRL „Magirus”. Inițial cu soții Martea s-au întocmit contractele de răspundere materială individuală deplină.

Neajunsurile constatate potrivit inventarierilor și actelor de revizie, implicit revizia economico-financiară tematică efectuată la SRL „Magirus” din 28.01.2011 prin care s-a stabilit că a fost creată lipsa de bunuri materiale și mijloace bănești de 1.194.153,57 lei, necesită a fi sancționată adecvat situației create.

Instanța a avut temeuri legale de a admite integral acțiunea civilă în sumă indicată.

Inculpații nu au recunoscut vinovăția, nu s-au căit de infracțiunea comisă, nu au returnat prejudiciul, astfel, este inoportun aplicat art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 mai 2014, toate apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a conchis că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 44,196 alin. (4) Cod penal – cauzarea în participație de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșălăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Aceste împrejurări și vinovăția inculpaților au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Vina inculpaților se confirmă integral și prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, cum ar fi declarațiile: părții vătămate Cojocaru D., martorilor Gurdiș N., Ciobanu V., Plăcintă R., Crăciun O., Sîrbu S., Popa S., Cojocaru V., Caracaș C., Bîrcă V., Butnaru E., Pînzaru V., Mihalaș I., Mihalaș G., Mihalaș V.; raportul firmei de audit SRL „Unserv Audit”; actele de revizie din 31.03.2008, 25.09.2009, 21.11.2009, 15.10.2010; bonul de încasare a numerarului din 25.10.2010; contract individual de muncă nr.27 din 01.11.2008 și contract cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.27A din 01.11.2008 încheiat între Martea V., Martea N. și SRL „Magirus”; extras din ordin nr.8/1 din 12.02.2004; contract individual de muncă nr.9/1 din 01.01.2008 și contract cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.9/1-A din 01.01.2008 încheiat între Martea N., Martea V. și SRL „Magirus”.

Versiunea inculpaților că neajunsurile materiale s-au creat în urma construcției și reconstrucției magazinului, lucrări realizate în comun cu acordul lui Cojocaru D., datoria în privința lui Botnaru E., deasemenea s-a format cu acordul lui Cojocaru D., că ultimul intenționat a organizat depistarea neajunsurilor, pentru a-l putea șantaja și anume să-i cedeze încăperea în care se află magazinul, este nefondată, fiind în scop de apărare și evitare a răspunderii penale, deoarece contravine circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 90 Codul penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de lipsa antecedentelor penale, faptul săvârșirii pentru prima dată o infracțiune.

Instanța de fond, întemeiat a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii civile înaintate, dat fiind faptul că suma de 1.194.153,57 lei indicată de acuzare în

învinuire drept neajuns și incriminată inculpaților nu este una obiectivă, întrucât inculpații la data de 25.10.2010 au achitat întreprinderii SRL „Magirus” suma de 5700 lei, fapt confirmat prin bonul de plată anexat la materialele cauzei și astfel, suma neajunsului la data pornirii urmăririi penale pe caz constituia 1.188.453,58 lei.

Cu toate acestea, soluționând acțiunea civilă pe caz, corect a reținut și faptul că suma de 1.188.453,58 lei nu poate fi considerat ca prejudiciu obiectiv cauzat de inculpați, reeșind din faptul că la magazinul gestionat de inculpați au fost angajați neoficial suplimentar hamali, vânzători și cheltuielile pe parcursul activităților au constituit suma 423.000 lei și astfel, instanța de fond just a reținut că această sumă nu poate fi pusă în sarcina inculpaților, deoarece serviciile prestate de angajații neoficiali au adus beneficii întreprinderii SRL „Magirus” sub forma muncii prestate de către ultimii.

5. Reprezentantul părții vătămate SRL „Magirus”, Cojocaru D. a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 44, 196 alin. (4) Cod penal la câte 2 ani închisoare.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Magirus” față de inculpați să fie admisă în sumă de 1.194.153,57 lei.

Recurentul a menționat că vinovăția inculpaților este dovedită de mijloace probatorii acumulate la dosar, cercetate în instanță bazate pe declarațiile părții vătămate și a martorilor.

Neajunsul de 1.194.153,57 lei, prejudiciul cauzat s-a format din data de 31.08.2008 – 25.09.2009, cheltuielile de amenajarea și întreținerea magazinului sunt de 290.000 lei și nu 430.000 lei, declarațiile martorilor în aceste aspecte contravin realității.

A existat înțelegeri între inculpații cu martorii apărării.

În materialele dosarului este anexată copia din registrele bunurilor imobile, unde la data pornirii cauzei penale, inculpații înstrăinează bunurile imobile ce dovedește intenția inculpaților.

Prejudiciul adus întreprinderii de către inculpați se mai confirmă prin creșterea stocurilor de marfă artificial și neînregistrarea prin Mașina de Casă și Control conform legislației în vigoare.

Edificiul a fost reparat prin documente contabile prezente la dosar în sumă de 336.970,31 lei. Nu a fost efectuat de organul urmărire penală o evaluare a magazinului care după calculele din sentință este mult peste valoarea lui reală.

Decizia instanței de apel face referință la art. 90 Cod penal fără precizarea aliniatului.

În privința inculpaților incorect s-au aplicat prevederile art. 90 Cod penal, aceștia nu au încheiat cu organul de urmărire penală tranzacție de împăcare, nu și-au recunoscut vinovăția, au antecedente de la locul precedent de muncă.

5.1. Avocatul Dragoș Bogatu la fel a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpații să fie achitați, deoarece fapta lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Recurentul a indicat că din declarația martorilor rezultă nevinovăția inculpaților.

Toți martorii, inclusiv inculpații, au activat sau au contribuit la activitatea magazinului.

Majoritatea din ei nu au fost angajați oficial și conform normelor legale în domeniul muncii, dar cu acordul conducerii societății în persoana directorului Cojocaru, au activat și au primit salarii sau alte remunerări, care erau achitate din bani ceși de către soții Martea.

Directorul SRL „Magirus”, Cojocaru D., știa cu certitudine despre toate activitățile magazinului din Cornești, despre toate cheltuielile, despre remunerarea muncii lucrătorilor sau angajaților, hrana lor precum și altele care necesitau surse bănești.

Acces la bunurile materiale din magazin aveau și alte persoane, precum alți angajați, inclusiv Cojocaru D.

Conducerea SRL „Magirus” admitea în activitate grave încălcări ale legislației referitor la angajarea în muncă și contabilitate.

Declarațiile martorilor și a părții vătămate sunt contrare.

Calculând sumele achitate hamalilor și tuturor lucrătorilor magazinului a fost obținută suma de 423.000 lei, și cheltuielile pentru lucrările de construcții și reparații la magazin (perioada 2007-2009), inclusiv remunerarea muncii lucrătorilor, a fost suma de 560.000 lei. Au mai fost cheltuiți bani și pentru amenajarea terenului, precum și pentru materiale de construcții, datoria din partea martorului Botnaru E. și multe altele care dovedesc rulajul și destinația banilor, care din punct de vedere al acuzării au dispărut din culpa soților Martea. Acești bani nu au dispărut în nici un fel, ci au fost întrebuințați după placul părții vătămate și în folosul întreprinderii sale.

Instanțele incorect au luat în calcul doar suma de 423 000 lei, care nu poate fi pusă în sarcina inculpaților, ceea ce contravine tuturor probelor examinate.

Neajunsurile stabilite prin actele de inventariere ale SRL „Magirus” diferă de la una la alta, nu coincid cu suma stabilită prin raportul SRL „Unserv Audit”, și cu suma stabilită prin revizia efectuată de Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

Prin acțiunile sau inacțiunile inculpaților aceștia nu au cauzat daune materiale.

În instanța de fond s-a stabilit că sumele de bani imputate au fost contribuite în reparația și amenajarea magazinului, și careva urmări prejudiciabile nu au avut loc și nici fapte prejudiciabile.

Cele relatate de revizori și procurori ar putea indica o careva neglijență din partea inculpaților și nu o vinovăție sub formă de intenție directă.

La adoptarea hotărârilor nu s-a asigurat cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a probelor prezentate și administrate.

Lipsește probe pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și concluziile încadrării juridice ale acțiunilor inculpaților.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii este expusă neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Însă, în pofida prevederilor enunțate, în recursul reprezentantului părții vătămate SRL „Magirus” Cojocaru Dionis nu este invocat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărîrilor contestate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Recursul avocatului Dragoș Bogatu este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că dispozitivul hotărîrii este expusă neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Dar, în respectivul recurs nu-i menționat care este esența circumstanțelor că dispozitivul hotărîrii este expusă neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept la compartimentul dat (*pct. 5.1 din decizie*).

Rezultă, că recursurile nominalizate nu întrunesc condițiile legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursurile ordinare (*pct.*

5-5.1, din decizie), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimilor, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile părții vătămate, Cojocaru D., martorilor Gurdiș N., Ciobanu V., Plăcintă R., Crăciun O., Sîrbu S., Popa S., Cojocaru V., Caracaș C., Bîrcă V., Butnaru E., Pînzaru V., Mihalaș I., Mihalaș G., Mihalaș V., raportul firmei de audit SRL „Unserv Audit”, actele de revizie din 31.03.2008, 25.09.2009, 21.11.2009, 15.10.2010, bonul de încasare a numerarului din 25.10.2010, contract individual de muncă nr.27 din 01.11.2008 și contract cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.27A din 01.11.2008 încheiat între Martea V., Martea N. și SRL „Magirus”; extras din ordin nr.8/1 din 12.02.2004; contract individual de muncă nr.9/1 din 01.01.2008 și contract cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.9/1-A din 01.01.2008 încheiat între Martea N., Martea V. și SRL „Magirus”, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, pronunțându-se argumentat asupra tuturor circumstanțelor pe caz.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei (pct. 5-5.1 din decizie).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul și partea vătămată, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpaților sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, că recursurile ordinare sunt și vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile de pe rol nu îndeplinesc condițiile legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de reprezentantul părții vătămate SRL „Magirus”, Cojocaru Dionis, și de avocatul Dragoș Bogatu, împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 18 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 mai 2014, în privința inculpaților Martea Natalia Mihail și Martea Victor Tudor, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 mai 2014, declarate de reprezentantul părții vătămate SRL „Magirus” Cojocaru Dionis și de avocatul Dragoș Bogatu, în numele inculpaților

Martea Natalia Mihail, născută la 31 martie 1960, în s. Vărăncău r-nul Soroca, domiciliată în s. Cornești r-nul Ungheni, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

Martea Victor Tudor, născut la 21 septembrie 1960, , originar și locuitor al s. Cornești, r-nul Ungheni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de reprezentantul părții vătămate SRL „Magirus”, Cojocaru Dionis, și de avocatul Dragoș Bogatu, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 mai 2014, în privința inculpaților Martea Natalia Mihail și Martea Victor Tudor, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele legale de conținut și sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 10 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan